Якуб Колас
Мікола Яцкоў



Родныя вобразы

Песні

Якуб Колас
Мікола Яцкоў

Родныя вобразы

Песні





Брылі 2013

Колас, Я., Яцкоў, М.
Родныя вобразы / Песні / Колас Я., Яцкоў М. – Брылі: Справа, 2013. - 20 с.

Паэзія Якуба Коласа заўсёды вызначалася выключнай меладычнасцю – пачынаючы ад вытокаў майстэрства. Нават самыя першыя – рускамоўныя – вершы маюць характэрныя меладычныя асаблівасці. Усё гэта можна пабачыць па тых песнях М.Яцкова на вершы Я.Коласа, якія змешчаны ў гэтым зборніку і якія абавязкова знойдуць сваіх прыхільнікаў.

130-годдзю з дня нараджэння Якуба Коласа прысвячаецца



Дзе б ні быў я…

Словы Якуба Коласа

Музыка Міколы Яцкова

♩ = 80

Dm A7 F
Дзе б ні быў я, што б ні думаў, ты ўсю-ды са-а-

4 C F A7 Dm A7 B
мно-о-о-ю і мне све-ціш у тэй це-ем-ры

7 Dm A7 Dm A7 Dm C F C
я-а-сна-а-ю за-а-ро-о-о-ю-ю. Толь-кі ж лег-лі

10 Gm Dm F C G F C
па-мі-іж на-мі бе-ра-гі кру-у-ты-ы-ы-ы-я, нам пу-цін-кі

14 Gm Dm F C
за-ва-а-лі-лі-і ка-мя-ні лі-і-

16 1. G Gm A7 2. G Dm
хі-і-я. // хі-я.

**Дзе б ні быў я, што б ні думаў -
Ты ўсюды са мною
І мне свеціш у тэй цемры
Яснаю зарою.**

П р ы п е ў : ***Толькі ж леглі паміж намі
Берагі крутыя,
Нам пуцінкі завалілі
Камяні ліхія.***

**А ў часіны злой нядолі
Смутак разганяеш,
Тугу, гора і журботу
Ты мне сунімаеш.**

П р ы п е ў .

**Згодна ў полі ўздоўж дарогі
Каляінкі ўюцца,
Ды ніколі між сабою
Яны не сальюцца.**

П р ы п е ў .

Утешение

Слова Якуба Коласа

Музыка Николая Яцкова

♩ = 80

D Gm C F Gm Dm
Что пе-ча - ли? Что раз-лу - ки? Всё ум-чит - ся

4 A7 Dm D Gm D Gm A7 B
без сле-да, серд -ца боль, сом-нень-я му-ка ка-нут в веч-ность

8 Gm A7 Dm Gm A7
на - а - ав-сег-да. Свет-лых дней е-щё не - ма - ло, встре-тим

11 Dm C F D Gm A7
ра -дость мы не раз, нет, не всё е - щё за -

14 B Gm A7
бра - ла жизнь про - шед - ша - я у

16 1. Dm D 2. Dm
нас. Встре - тим // нас.

**Что печали? Что разлука?
Всё умчится без следа.
Сердца боль, сомненья мука
Канут в вечность навсегда.**

П р и п е в : ***Светлых дней ещё не мало.
Встретим радость мы не раз.
Нет, не всё ещё забрала
Жизнь прошедшая у нас.***

**Встретим радость, встретим горе.
Крест без ропота снесём,
И на жизненное море
Хоть луч света мы прольём.**

П р и п е в .

**В этом наше утешенье,
В этом сладость и покой,
Нашей жизни назначенье,
Жребий тайны роковой.**

П р и п е в .

В дождь

Слова Якуба Коласа

Музыка Николая Яцкова

♩ = 80

Dm A7 Dm
Мут-но, туск-ло, не- при-ют-но, не-бо

4 Gm A7 Gm E♭
всё за-во-лок-ло, хле-щет дож-дик по-ми-нут-но в за-коп

8 Dm C B F C
те-ло-е стек-ло. Хле-щет дож-дик, ве-тер

11 F Cm D
во-ет, хлоп-нет став-ней, за-шу-мит, а ду-

14 Gm C F E♭ A7
ша в тос-ке за-но-ет, серд-це боль-ю за-ще-

17 Dm Gm A7 Dm
мит, серд-це боль-ю за-ще-мит.

Мутно, тускло, неприютно…
Небо всё заволокло.
Хлещет дождик поминутно
В закоптелое стекло.

П р и п е в : ***Хлещет дождик, ветер воет,***
Хлопнет ставней, зашумит.
А душа в тоске заноет,
Сердце болью защемит,
Сердце болью защемит.

Одинок я, неприютно,
Словно мне чего-то жаль,
И сжимают поминутно
Душу горе и печаль.

П р и п е в .

Образ далёкий

Слова Якуба Коласа
Музыка Николая Яцкова

♩ = 70

C Dm G C
Об-раз да-лё-кий, об-раз же-лан-ный, свет-ла-я го-ресть и

4 Dm E7 F G
ра - дость мо - я, чу - дишь-ся мне ты в но -

6 C A7 F Dm G A7
чи вдох-но-вен-ной и в ро-ко-те див-ном пев-ца со-ловь-я. И в

9 Dm G C A7
мир - ном жур-чань - е по - то - ка в ов-ра - ге,

11 Dm Am E7 F
в пес - не у - ны - лой род - ной сто - ро - ны,

13 Dm G C A7
в тре - пет - ном блес - ке, в свя - щен - ном мол-чань - е за -

15 Dm C G C
дум - чи - вой, неж - ной и ю - ной вес - ны.

**Образ далёкий, образ желанный,
Светлая радость и горесть моя!
Чудишься мне ты в ночи вдохновенной
И в рокоте дивном певца-соловья.**

Припев:
***И в мирном журчанье потока в овраге,
В песне унылой родной стороны,
В трепетном блеске, в священном молчанье
Задумчивой, нежной и юной весны.***

**Образ далёкий, образ прекрасный!
Ты скрылся навеки, погиб для меня.
Но чудишься мне ты в ночи молчаливой
И в ярком сиянье весеннего дня.**

Припев.

Ручэй

Словы Якуба Коласа

Музыка Міколы Яцкова

♩ = 82

Dm F C Gm A7 F D Gm Dm Gm A7 Dm B F Gm Dm Gm Dm A7 Dm

Між а - ле-шын, кус-тоў, дзе пя - е са-ла-вей, і шу міць, і гры-міць срэб-на- звон - ны ру-чэй. Як ма - туль - ка, вяр - ба хі - ліць го - лаў над ім, і гля - дзяц-ца кус - ты пыш-ным вер-хам сва-ім. Лю - ба слу-хаць той спеў, не - сці - ха - ны, гус - ты, і пад пес-ні я- го ад - па - чы - неш і ты.

1. Між алешын, кустоў,
Дзе пяе салавей,
І шуміць і грыміць
Срэбразвонны ручэй.
Як матулька, вярба
Хіліць голаў над ім,
І глядзяцца кусты
Пышным верхам сваім.

Прыпеў: ***Люба слухаць той спеў,***
Несціханы, густы,
І пад песні яго
Адпачынеш і ты.

2. Абступаюць яго
Чараты, асака,
Падыходзіць мурог
Да яго здаляка.
Часам зорка ўначы
На яго кіне зрок,
І хмурынка не раз
Зазірне ў ручаёк.

Прыпеў.

3. І схіляе трава
Над ім пасмы-брыжы,
А ён, жэўжык-пястун,
Гучным смехам дрыжыць.
То заскочыць у гай,
То курган абаўе,
Дзе сярдзіта бубніць,
Дзе лагодна пяе.

Прыпеў.

Вясновая ноч

Словы Якуба Коласа

Музыка Міколы Яцкова

♩ = 82

Am Dm
На зям-лю сы-ру - ю ці-ха ноч-ка па - ла,

3 E7 Am
бляс-кам дры-га-цен - нем зор-ка за-мір-га - ла.

5 Dm G C F
А - дзі - но - кі ме - сяц вы-плы-ва - е з хма - ры,

7 H 1. Dm E7
на зям - лю, на не - ба схо-дзяць я - го ча - ры. //

9 Coda Dm E7 Am
ў сэр - цы а - бу - дзі - ла.

1. На зямлю сырую
Ціха ночка пала.
Бляскам-дрыгаценьнем
Зорка замігала.
Адзінокі месяц
Выплывае з хмары,
На зямлю, на неба
Сходзяць яго чары.

2. Зь цёмнай высі-багны
Ўжо глядзяць Стажары,
Пояс дыяментны
Ткуць нябёс абшары.
Лёгкімі шаўкамі
Леглі ў небе хмаркі,
І скрозь іх шчасьліва
Зоркі бляск льюць яркі.

3. Ох, нашто ты, ночка,
Так прыгожа-міла?
Колькі ў сэрцы думак
Ты мне абудзіла!
О, нашто пра волю
Голас твой сьпявае,
Калі маё сэрца
Волечкі ня мае?

4. Ой, ня кліч ты, ночка,
На прастор і волю,
Бо заплача сэрца
І душа ад болю!
Ночка-чараўніца!
Як ты ціха, міла!
Як ты многа думак
Ў сэрцы абудзіла!

Родныя вобразы

Словы Якуба Коласа

Музыка Міколы Яцкова

♩. = 57

Dm A7
Воб - ра - зы мі - лы - я род - на - га кра - ю,

2 Gm C F D
сму - так і ра - дасць ма - я,

3 Gm Dm
што ма - ё сэр - ца да вас па - ры - ва - е,

4 A7 Dm D
чым так пры - ко - ва - ны я?

5 Gm (C) Dm (F) (B)
Што ма - ё сэр - ца да вас па - ры - ва - е,

6 A7 Dm
чым так пры - ко - ва - ны я?

1. Вобразы мілыя роднага краю,
Смутак і радасьць мая!
Што маё сэрца да вас парывае,
Чым так прыкаваны я? } *2 раза.*

2. (Выкананне па жаданню)
К вам, мае ўзгорачкі роднага поля,
Рэчкі, курганы, лясы,
Поўныя смутку і жальбы нядолі,
Поўныя сумнай красы?

3. Толькі я лягу і вочы закрыю,
Бачу я вас прад сабой.
Ціха праходзіце вы, як жывыя,
Зьзяючы мілай красой. } *2 раза.*

4. Чуецца гоман мне сьпелае нівы,
Ціхая жальба палёў,
Лесу высокага шум-гул шчасьлівы,
Песьня магутных дубоў… } *2 раза.*

5. (Выкананне па жаданню)
Вобразы мілыя, вобразы смутныя,
Родныя вёскі і люд,
Песьні цягучыя, песьні пакутныя!..
Бачу і чую вас тут.

6. Што маё сэрца да вас парывае,
Чым так прыкаваны я?..
Вобразы мілыя роднага краю,
Смутак і радасьць мая! } *2 раза.*

Змест





Якуб Колас (сапраўднае імя і прозвішча **Канстанцін Міхайлавіч Міцкевіч**) (1882-1956) – беларускі савецкі пісьменнік. Адзін з класікаў і заснавальнікаў новай беларускай літаратуры. Народны паэт БССР (1926). Акадэмік АН БССР (1928). Член СП СССР (1934). Заслужаны дзеяч навукі БССР (1944).

Нарадзіўся ў вёсцы Акінчыцы (цяпер тэрыторыя г. Стоўбцы Стаўбцоўскага раёна Мінскай вобласці) у сям'і лесніка Міхася Міцкевіча. Скончыў народную школу, у 1902 г. – Нясвіжскую настаўніцкую семінарыю. Працаваў настаўнікам на Піншчыне. У 1906 г. першая публікацыя – верш «Край родны» у газеце «Наша доля». За ўдзел у арганізацыі нелегальнага настаўніцкага з'езда быў прысуджаны да зняволення, якое адбываў у мінскай турме (1908-1911). У 1912-1914 г.г. настаўнічаў у Пінску. У 1915 г. эвакуіраваўся разам з сям'ёй у Падмаскоўе, працаваў настаўнікам у Дзмітраўскім павеце. У гэтым жа годзе мабілізаваны ў войска. Пасля дэмабілізацыі (1918) працаваў настаўнікам у г. Абаянь Курскай губерні.

У траўні 1921 г. пераехаў у Мінск. У далейшым займаўся творчай і навуковай дзейнасцю.

Якуб Колас памёр 13 жніўня 1956 г. Пахаваны на Вайсковых могілках у Мінску.



Мікалай Адамавіч Яцкоў нарадзіўся 22 мая 1959 г. ў Магілёве. Скончыў Магілёўскае культасветвучылішча імя Н.К.Крупскай, а потым Мінскі інстытут культуры. Служыў у войску. З 1981 г. працуе дырэктарам Брылеўскага сельскага Дома культуры Магілёўскага раёна.

Выдаў зборнікі вершаў «Кракаўскія сшыткі», «Хрышчацік», «Міколавы прыпеўкі». Перакладчык. Член Саюза беларускіх пісьменнікаў. Актыўна выступае як кампазітар-песеннік. Напісаў больш за тысячу песен на вершы беларускіх паэтаў. Аўтар песенных зборнікаў "Гронка бэзу" (на вершы Т.Ляшонка), "Знічка" (на вершы І.Карэнды), «На вайсковыя матывы» (на вершы Я.Купалы), «Птушка залатая» (на вершы А.Куляшова) і інш.

Аўтар музыкі афіцыйна зацверджанага “Гімна Магілёва”.



На правах рукапісу
Літаратурна-музычнае выданне

Якуб Колас (Міцкевіч Канстанцін Міхайлавіч)
Яцкоў Мікалай Адамавіч

РОДНЫЯ ВОБРАЗЫ

Песні

Рэдактар - А.М.Яцкова
Нотаграфія - Sibelius 3
Фармат 14,85х21. Гарнітура Georgia.
Папера афсетная. Друк HP Laser Jet P 2035
Выдавец і паліграфічнае выкананне



№ 77
15. 01. 2013 г.
213107 в.Брылі Магілёўскага раёна, Беларусь
mikolabryl@gmail.com

